

[Thorvil Kristensen.]

vis afvikling af restriktionerne og stats-tilskuddene, dog bortset fra hjælp til de mindst bemidlede og børnerige familier.“

Det er, hvad vi har sagt om det spørgsmål, sidste gang vi udtalte os offentligt. Her er ikke tale om en hårdhændet gennemførelse af noget princip, her er tale om en gradvis afvikling af den nuværende ordning, og vi siger udtrykkeligt, at man skal se bort fra hjælp til de mindst bemidlede og børnerige familier; for deres vedkommende forlanger vi altså ikke loven afviklet; vi gør udtrykkeligt en undtagelse for dem, hvilket er i direkte modstrid med det, ministeren beskylder os for, nemlig at forlange afviklingen gennemført uafhængigt af de pågældende menneskers økonomiske vilkår. Dette er altså sandheden, og jeg synes, det er kedeligt, at den højtærede minister har ladet sig forlede til at tillægge sine modstandere synspunkter, som han må — eller i hvert fald bør — vide at vi ikke har. Jeg går ud fra, at det kun var et teknisk uheld.

Jeg skal kun knytte få bemærkninger til det, den højtærede finansminister sagde om beregningen af statsbudgettet i forhold til den samlede produktionsværdi i landet. Det er ikke rigtigt, at jeg sammenblandede, som ministeren mener, brutto- og nettoberegninger ved opgørelser efter markeds- og kostpris. Alt, hvad jeg sagde, er, at selvom man, som vi vel er enige om, kan foretage disse beregninger på grundlag af flere af de efterhånden mange begreber for den totale indsats i samfundet, som statistikken opererer med, er det mest hensigtsmæssige og det mest illustrerende at gå ud fra det nationalindkomstbegreb, som statistisk departement regner med, fremfor bruttonationalproduktet; det kommer man til ved fra bruttonationalproduktet at trække de størrelser, jeg omtalte. Det kan enhver læse på det pågældende sted i statistisk årbog. Jeg indrømmer, at jeg på eet punkt burde have udtrykt mig mere fuldstændigt. Jeg sagde, man skulle fradrage forbrugsafgifterne. Jeg mente naturligvis forbrugsafgifterne minus pristilskuddet, og sådan har jeg også beregnet det.

Der er imidlertid ingen grund til at tage en længere debat om dette spørgsmål. Derimod vil jeg gerne sige, at der kom

ikke meget ud af den efterlysning af et program overfor en eventuel nedgangstid, som indeholdtes i min sidste tale. Men selvom den højtærede finansminister ikke skitserede noget egentligt program, erklærede han dog sin tilslutning til, at man navnlig skulle fremme eksporten og forsvarlige investeringer, og det er vi naturligvis enige i.

Jeg er selvfølgelig enig med den højtærede finansminister, når han i slutningen af sin tale siger, at det gælder om at være tilbageholdende med at foreslå bortfald af indtægter eller større udgifter, end regeringen mener at kunne tage ansvaret for. Jeg tror, den højtærede finansminister vil kunne vente støtte hos os til en tilbageholdende udgiftspolitik.

Jeg skal til slut gøre et par bemærkninger til den højtærede minister for offentlige arbejder, der omtalte mine udtalelser om statsbanernes underskud. Den højtærede minister spurgte, om det var rigtigt, når han opfattede min vurdering af situationen sådan, at den trafikale udvikling går i den retning, at statsbanernes virksomhed ikke bør udvikles, men måske tværtimod indskrænkes. Det dækker så nogenlunde min opfattelse, men jeg vil dog hellere, når vi nu skal nærmere ind på det, præcisere den derhen, at jeg selvfølgelig ikke mener, der ingen udvikling skal være på noget område indenfor statsbanerne. Tværtimod, der er selvfølgelig visse dele af statsbanernes trafiksystem, som skal udvikles endogså betydeligt. Der er f. eks. Københavns nærtrafik, måske også andre større byers nærtrafik. Der er færgkapaciteten og muligvis andre led i systemet. Men naturligvis er det, som den højtærede finansminister også senere antydede, navnlig spørgsmålet om sidelinierne, jeg mener man skal tage op til overvejelse. Jeg har en fornemmelse af, at den trafikale udvikling, som vil stille meget store krav til vort vejnet, efterhånden vil medføre, at visse sidelinier på jernbanerne bør nedlægges. Men man kan naturligvis ikke på forhånd sige noget bestemt om, hvor langt denne betragtning går, og navnlig ikke om, hvilke linier det eventuelt ville dreje sig om. Det var netop derfor, jeg bad om at få hele spørgsmålet undersøgt.

Jeg benytter lejligheden til at spørge til de rationaliseringsbestrebelsers, som blev